

εὐθὺς τῆς κάνουν σχήματα,
καὶ βλέπεις τότε σχήματα
ρητόρων διαπύρων
καὶ λάλων πρωτοπείρων.

Κι' ἐγὼ ποὺ λὲς Κικέρωνα ἀκούω διαφόρους,
κι' ἀναπαλῶ τῶν Ἀθηῶν ἐμπεύρους λιμαθόρους,
καὶ λίω πίνοντας νερὸ καὶ κάποτε σουμάδα:
Σύνταγμα δίχως ρήτορας δὲν ἔχει νοσιμάδα.

Μόλις ἓνας ρήτωρ παύει· κι' ἄλλος νέος ἀρχινῆ...
ἐφρίξαν λαοὶ κι' ἡ Δύσις ἐμελέτησε καινὰ.
Μὲ κρωγμῶδες πανθίμους κρῶζον τὴν Βουλγάρων· καλζακού-
κι' ὁ Πανίτοας τώρα χάσκει
με τὸν πατρικὸ Σανδάσκη,
καί' στὴ Σόφια θὰ γυρῶσιν νὰ χορεύουσιν τῆς Ἀρκούδαις.

Τοῦ δεσποτισμοῦ τὸ κράτος πέρα πέρα καταρρῆει,
κάτι νέον ἔμμερνον,
τῆχασαν οἱ διπλωμάται κι' ὁ ἀερ' Ἐδουαρδὸς ὁ Γερῆ
τὸ φουῶ καὶ δὲν κρύνει.

Κλαίνε Καφφετοῦπασιθδες
καὶ πλοσθῆς τῆς Ἀλλῆς,
ἀβρανῶν Κομιτατζῆδες
καὶ φονιάδες προσφιλεῖς
τοῦ Καντέρδουρου τοῦ Ἀδρόου κι' ἄλλων ἀρχιεπισκόπων
τῆς Ἀγγλίας φιλανθρώπων.

Ρήτορας ἀκούω νέους,
οὐ σκυλιὰ φωνάζω ἔσοι,
δὲν ξεχνῶ τοὺς Ἀθηναίους,
τρώγω καὶ τοῦ· κροῶσοι.

Προσκύνημα σημαντικόν Προγικήτων μαζὶ Βασιλικῶν.

Τὸν Χριστόφορο κυττάζω, τὸν Ἀνδρέα, τὴν Ἀλίκη...
οὐ προσκύνημα πηγαίνουν, οὐ μεγάλο Σελαμλήκι.
Μὲ ζητωκραυγαῖς Ἑλλήνων καὶ μὲ Τούρκων συντροφίᾳ
Πριγκηπόπουλα· δικά μας μέσα στὴν Ἀγιά Σοφιά.

Βλέπω μάτια βουρκιωμένα κι' ἡ καρδιάς κρυφοκυποῦν
καὶ τὰ χεῖλη σιωποῦν,
καὶ δικέφαλος ἀτόξ, ποῦχει πῆχας τὰ φτερά,
στέκει τὸν Πριγκήτων βάρδια,
κι' ἀπὸ κόσμου φυλλοκάρδια
βγαίνουν ζῆτὸ βροντάρια.

Πέλαγα γελοῦν καὶ κάμποι
κι' ἀνασαίνει κόσμος δουλος,
καὶ τὰν φῶρος πόθων λάμπει
τῆς Ἀγίας Σοφίας ὁ τρολλος.

Τὸ προσκύνημα κυττάζω μὲ κρυφὴ χαρὰ, μὲ πόνο,
καὶ μ' ἐνθύμησαι πολλαῖς...
προσκυνήματα οἶον τοῦτο πρέπει νὰ τὰ βλέπης μόνον
δίχως τίποτα νὰ λὲς.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολὴ ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Π.— Κυριακῆς ἑξημέρας περιλαμπῆς ἡμέρα
κι' ἔνα συλλαλητήριον ἔγινε κι' ἔδω πέρα,
καί' στὴν Πρεσβεία πῆγαμε, τῆς Μιχαλοῦς χρεώστη,
κι' ἐνθουσιάζοι κι' ὁ Ναμπη κι' ἐβῆκε στὸν ἐξώστη.

Μὰς ἔδωσε μουκαλεμπι
κι' ὁ Νουρεντὶν μὰς φίλησε,
κι' αὐτὸς ἐκ μέρους τοῦ Ναμπη
Ρωμαίκα μὰς ἔμιλησε,
κι' εἶπε πῶς πρέπει σύμπραξις Τούρκων κι' ἡμῶν νὰ γίνῃ,
κι' εἰς τοῦτο συγκατένευσε τῆς δόξης τὸ καμίνι.

Κι' ἐγὼ μὲ τόνον κι' ἔμπνευσιν ἀρεμανίου Βάρδου
ἀνέκραξα: συμπράξωμεν,
κι' ἀρεμανίως θράξωμεν
τῆς στέκας τοῦ μπιλιάρδου.

Συμπράξωμεν συμπράξωμεν, Νεοελλήνων παῖδες,
μὲ σχέδια συμπράξεως μέσα οὐ καφφενδες.
Συμπράξωμεν μὲ κεραυνοὺς πατέρων ἐκθόλων,
συμπράξωμεν μὲ στρατηγούς καὶ μὲ λαχεῖα στόλων.
Συμπράξωμεν μὲ κομφετὶ καὶ μὲ χαρτοπολέμους...
συνεργασθῶμεν ὅλοι μὰς... ἐμπρός, κολλαμπορέμους.

Συμπράξωμεν προσφέροντες τὴν εὐκλειαν προγόνων
κι' ἀρχαίων Παρθενώνων.

Συμπράξωμεν ἀπάνταροι μὲ χάγια Νεοσοίκων
καὶ μὲ Σκουμπραῖων τρόπαια καὶ ληστοφυγοθίκων.
Συμπράξωμεν μὲ σύννεφα, μ' Ἀἰόλους καὶ μ' ἀνέμους...
συνεργασθῶμεν ὅλοι μὰς... ἐμπρός, κολλαμπορέμους.

Συμπράξωμεν συμπράξωμεν, παιδιὰ μὲ χασομέρικα,
τοὺς πάντας ἀμνηστεύοντες,
κι' ὅλοι μεταναστεύοντες
γὰ πλούτη στὴν Ἀμερῖκα.

Συμπράξωμεν ρεμβάζοντες στὸς κήπους τοῦ Κλαυθμόνος,
συμπράξωμεν ἀπλόνοντες στὸν ἦλιο τραχανά,
συμπράξωμεν συμπράξωμεν μετρούντες ἐπιμόνος
τῆς μουλαῖς, ποὺ κουρνιάζουσε σ' ἀλόγων παιδιὰ...
Συμπράξωμεν προσβλέποντες μὲ χάσμημα τοὺς Ἀίμους...
συνεργασθῶμεν ὅλοι μὰς... ἐμπρός, κολλαμπορέμους.

Νὰ σφριγῆς νὰ σφριγῶ,
νὰ σὲ κλέβω κι' ἐγὼ,
νὰ μὲ κλέβης καὶ σὺ.

Μπάμ καὶ μπούμ κλεφτουριά,
μπάμ καὶ μπούμ λευθεριά,
γριασασὴ γριασασὴ.

Μὲ δίκρο ραινομε πιερό τοῦ Σειμοπούλου τὸν νεκρό.

Τὸ λειψάνο τοῦ πάνδημος τὸ συνοδεύει πόνος,
μαράθηκε κι' ἡ μυγαλιὰ, ποῦχε φωτέφει μόνος,
κι' ἡ Παρνασοῖς ἡ μάνα του τὸν κλαίει μαυροφόρα,
καὶ τὸ τραγὸ τῆς τὸ παιδί
μ' ἄλγας ἀμάρατος κλαδί
τὸ στεφανώνει τώρα.